

Visnetten

Kort geleden heeft het museum een paar belangrijke schenkingen op visserijgebied gekregen. De eerste bestond uit een grote partij visnetten, die werd aangeboden door de erven van de heer Moorman uit Zwartsluis. Hendrikus Moorman (1903-1985) viste vanuit Zwartsluis op het Zwarte Water en op de Zuiderzee. Enkele jaren geleden heeft hij daarover nog contact gehad met het Zuiderzeemuseum; Peter Dorleyn en Gait Berk hebben hem uitgebreid geïnterviewd voor het blad Tagrijn, een uitgave van de Vereniging Botterbehoud.

De schenking bevat onder meer kuilnetten, garde- of schakelnetten, een zeefluik en (kort-)hoekwant. Zes pakjes hoekwant lagen nog in een ton met pekkel. Een museum-medewerker heeft onlangs een proef genomen om dit hoekwant te spoelen en te drogen, zodat de ijzeren haakjes voor langere tijd geconserveerd kunnen worden. De heer Boot uit Uitdam heeft een stel schakelnetten aangeboden, waarmee in polderwater werd gevestig. Vanuit de boot werden de netten in de richting van de wal uitgezet. Door in het water te plompen, werd de vis in het net gejaagd.

Tenslotte werd via de heer K. Hos een grote hoeveelheid netten geschonken, die afkomstig is van Wieringen. Daaronder bevindt zich een raamkuil met een lengte van 31,60 m en met een rechthoekige opening van 7,10 x 9,40 m. Deze netten, ook wel ankerkuil genaamd, werden in de geulen van het Nieuwe Diep gebruikt. Tot de schenking behoorden tevens twee ansjovis-kommen, een zegen en vijf korren, waarmee op de Waddenzee of de Noordzee werd gevestig. Al deze netten dateren van voor de Tweede Wereldoorlog.